

DESGAST

Autora: Clara Pedrós Rodríguez

ABSTRACT

És un treball que explora el desgast de la ciutat a través de l'observació dels efectes del temps i dels factors meteorològics en elements urbans com escultures, portes i tanques. Aquests elements sovint presenten motius inspirats en la natura, com fulles i formes orgàniques, fet que evidencia la relació constant entre l'entorn urbà i el món natural.

El procés de recerca va començar amb un recorregut per la ciutat, documentant fotogràficament els detalls que cridaven l'atenció, que posteriorment en l'experimentació pictòrica, mitjançant diverses tècniques com l'acrílic, l'aquarel·la i la tinta xinesa es plasmaria en una sèrie de deu pintures.

Ha estat un procés d'experimentació i de prova-error, cosa que permet reflexionar sobre com la ciutat integra i dialoga amb la natura, tant a través dels materials com de l'erosió que el temps hi deixa.

MEMÒRIA DEL PROJECTE

El tema que he escollit per al meu treball és el desgast de la ciutat. Durant el recorregut que vaig fer, em vaig fixar en com el pas del temps i els factors meteorològics han erosionat elements urbans com les escultures dels monuments, les portes i les tanques. Tots aquests elements presenten motius inspirats en la natura: fulles, flors i formes orgàniques, fet que evidencia la presència constant del món natural en l'entorn urbà. Aquesta influència de la natura no només es manifesta en els dissenys esculpits a la ciutat, sinó també en la manera com el temps i els agents naturals la transformen i, d'alguna manera, la van recuperant. M'he interessat per aquest tema perquè sempre m'han fascinat les flors i m'ha despertat curiositat la manera en què la natura es troba gravada arreu de la ciutat, sigui de manera literal o a través de la seva representació artística.

Inicialment, vaig fer un petit recorregut durant el qual vaig captar diferents elements que em cridaven l'atenció. Un cop vaig obtenir una recopilació d'imatges, en vaig fer una selecció, escollint aquelles que més m'agradaven i que es podien relacionar entre elles. Posteriorment, a classe, vaig acabar d'establir el tema i, després de parlar amb el professor, vaig fer alguns ajustos per facilitar la recerca. L'endemà, vaig repetir la ruta, però aquesta vegada amb un propòsit més definit: aconseguir referències visuals específiques per al treball. Vaig centrar la meua recerca en racons concrets on sabia que podria trobar els elements que buscava.

Pel que fa a les pintures, les vaig realitzar de manera espontània, deixant-me portar pel que més em venia de gust en cada moment. Vaig modificar les imatges ampliant-les, canviant els angles i els punts de vista, tot i que, en general, m'he focalitzat més en els detalls que en la visió de conjunt. Les primeres obres van ser bastant experimentals, i en ambdues vaig utilitzar acrílic: una amb més aigua i l'altra amb una major càrrega de pintura. A mesura que avançava, vaig anar introduint noves tècniques, incorporant l'ús de pastels i tinta xinesa, cosa que va aportar una diversitat de textures i acabats a les meves peces.

He anat experimentant amb diferents tècniques, però principalment he fet ús de l'acrílic, ja que és el material que més hem treballat a l'aula i amb el qual tinc més pràctica i traça. Tot i això, també he explorat tècniques d'aigua. La majoria dels acrílics els he aplicat de manera convencional, excepte en una obra en què he utilitzat més aigua per jugar amb les textures. Per generar l'efecte de desgast, he alternat diferents tipus de pinzells, incloent-hi alguns de pèl de cerda natural per la seva duresa. En les aquarel·les, a més, he afegit llapis de colors per ressaltar millor les formes.

Pel que fa als suports, he treballat majoritàriament amb paper de tècnica mixta, encara que també he utilitzat fusta i llenç en casos puntuals. A més, he fet servir el paper d'una llibreta similar al Tyvek, per la seva elasticitat.

Durant el procés, he trobat algunes dificultats, com la voluntat de mantenir una harmonia cromàtica amb ombres liles. Això ha estat complicat, ja que les aquarel·les tendeixen a tenir una aparença més càlida que freda. Tot i que no m'agrada gaire aquesta tècnica, m'ha sorprès que els resultats han estat força satisfactoris. En canvi, la tinta xinesa no ha donat els millors resultats; probablement, amb més pràctica, esborranys i temps, el resultat hauria estat diferent. Tot i això, trobo interessant com el color s'expandeix sobre el paper humit.

D'altra banda, he trobat estimulants la barreja de diferents tons en lloc de recórrer a colors monocromàtics. En comptes d'usar blanc pur per aclarir o negre per enfosquir, m'he forçat a crear matisos mitjançant la combinació de colors. Més enllà del resultat final, he entès aquest procés com una activitat creativa i experimental, on algunes pintures m'agraden més que d'altres, però totes formen part d'un aprenentatge.

Per a mi, la part més interessant del procés de recerca ha estat observar la ciutat amb deteniment. Sovint, hi ha detalls i racons que passen desapercebuts o en els quals mai ens aturàriem a fixar-nos. Aquest recorregut no ha estat només un simple passeig, sinó una experiència pausada que m'ha permès analitzar el meu entorn amb una mirada diferent.

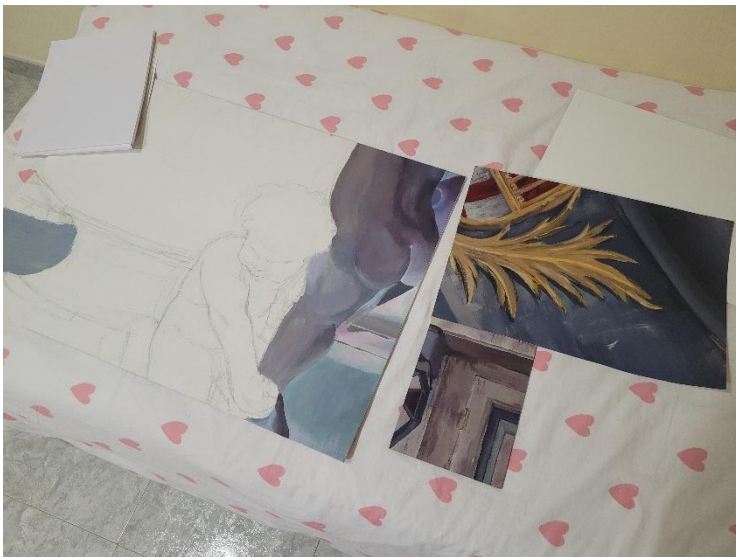
M'agradaria seguir explorant les textures. Potser no es perceben clarament en les meves pintures perquè no és fàcil representar-les amb exactitud, però el fet de dibuixar esquerdes, marques d'edificis mig abandonats, humitats, pols impregnat en els objectes o la rugositat de la fusta em

sembla molt interessant. Crec que seria interessant treballar-ho amb acrílic, però també vull aprofundir en les tècniques a base d'aigua, tot i que no m'hi sento del tot còmoda. Justament per això voldria reforçar el meu aprenentatge en aquest camp.

Les tècniques amb aigua requereixen paciència i deixen poc marge d'error, cosa que les converteix en un repte i, alhora, en una oportunitat per guanyar confiança. A més, ofereixen una dinàmica de treball diferent de la que hem seguit habitualment a l'aula. Trobo interessant el fet que, segons el resultat desitjat, calgui deixar assecar l'aquarel·la per evitar que els colors es barregin o es difuminin massa. Això obliga a prendre distància de la peça, observar-la amb una nova perspectiva i, fins i tot, treballar-ne una altra en paral·lel. Sovint, quan dediquem moltes hores a un mateix dibuix, deixem de percebre les possibles imperfeccions, i aquest procés d'alternança pot ajudar a veure-les amb més claredat.

ANNEXOS

- Imatges sobre el procés:

1. Il·lustracions no acabades

2. Objecte fet de fang

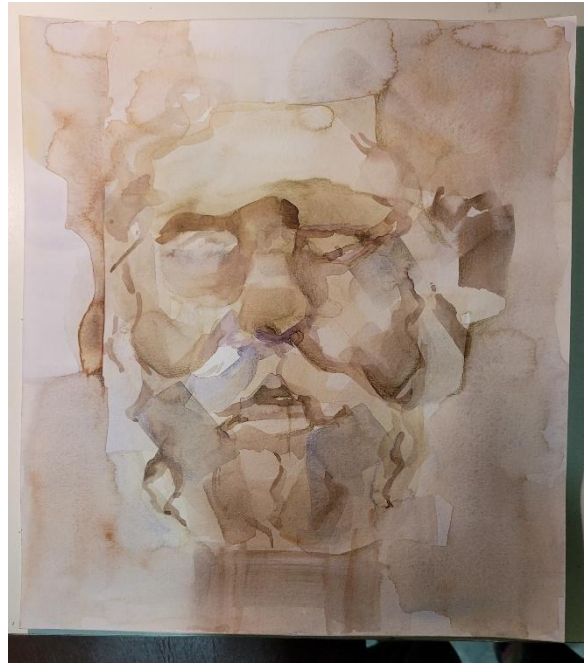

3. Aquarel·la a mig camí

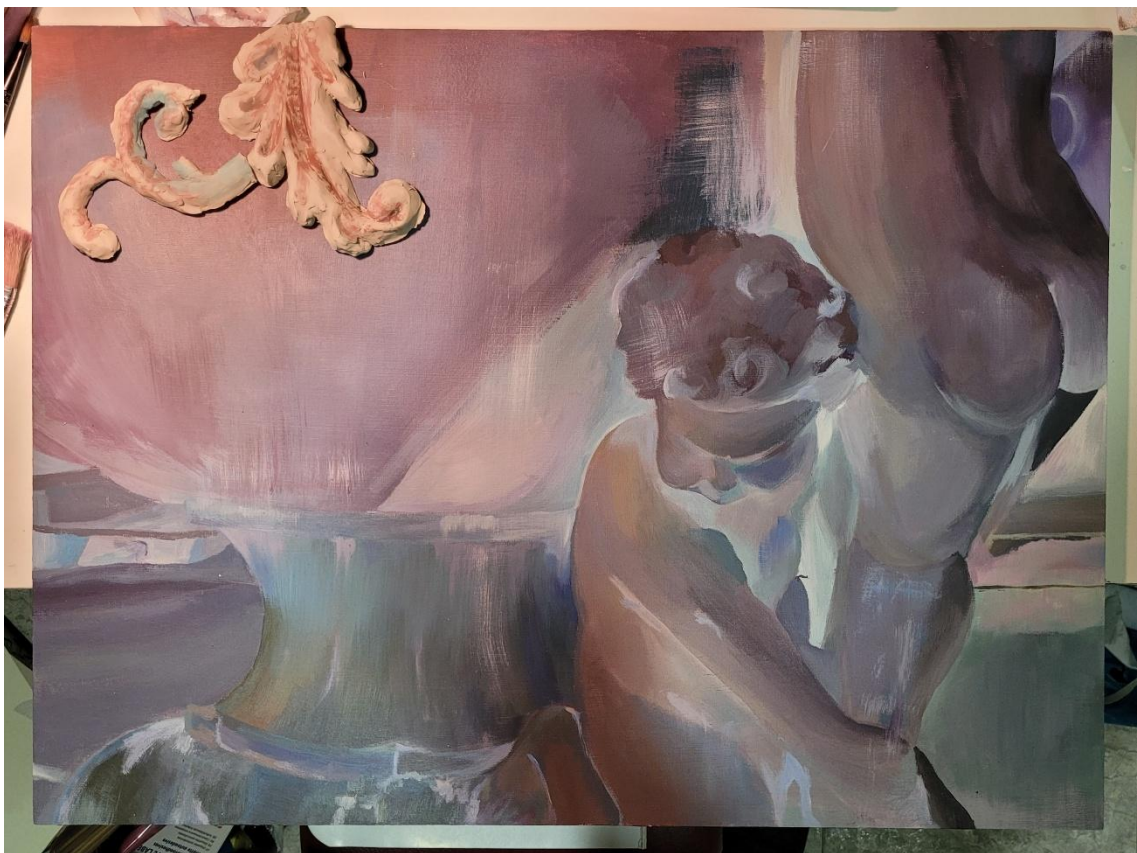
Pintures definitives

6. Acrílic

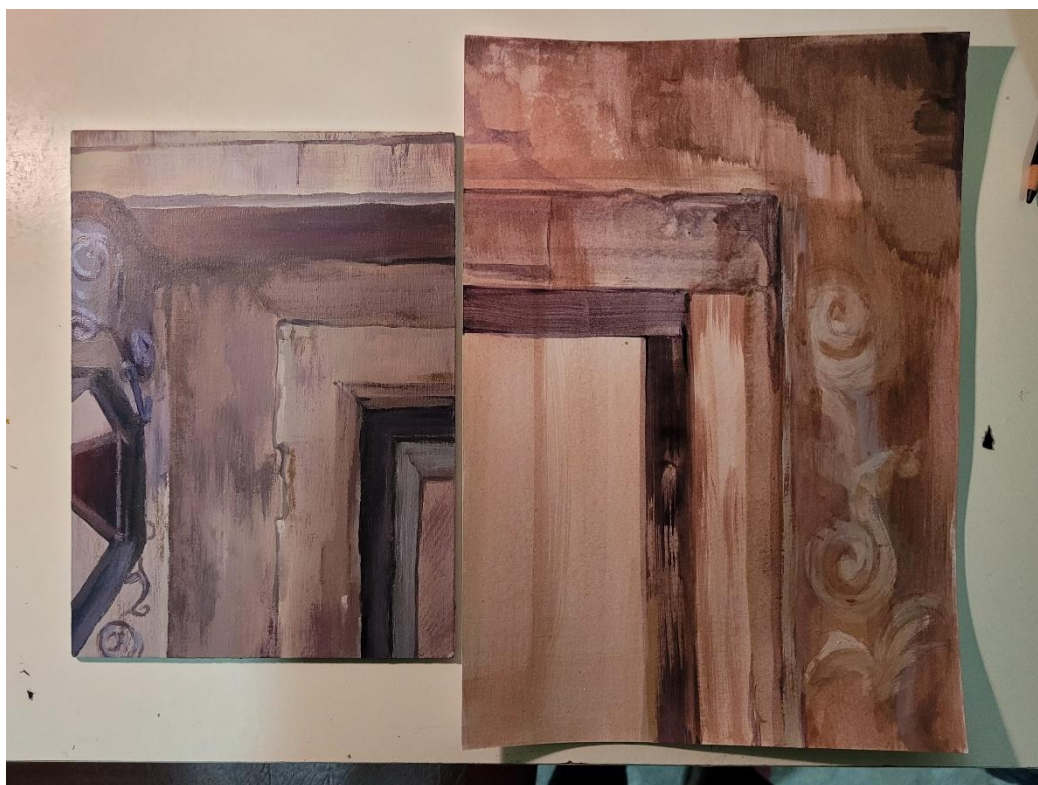
5. Aquarel·la amb llapis de colors

7. Acrílic amb objecte

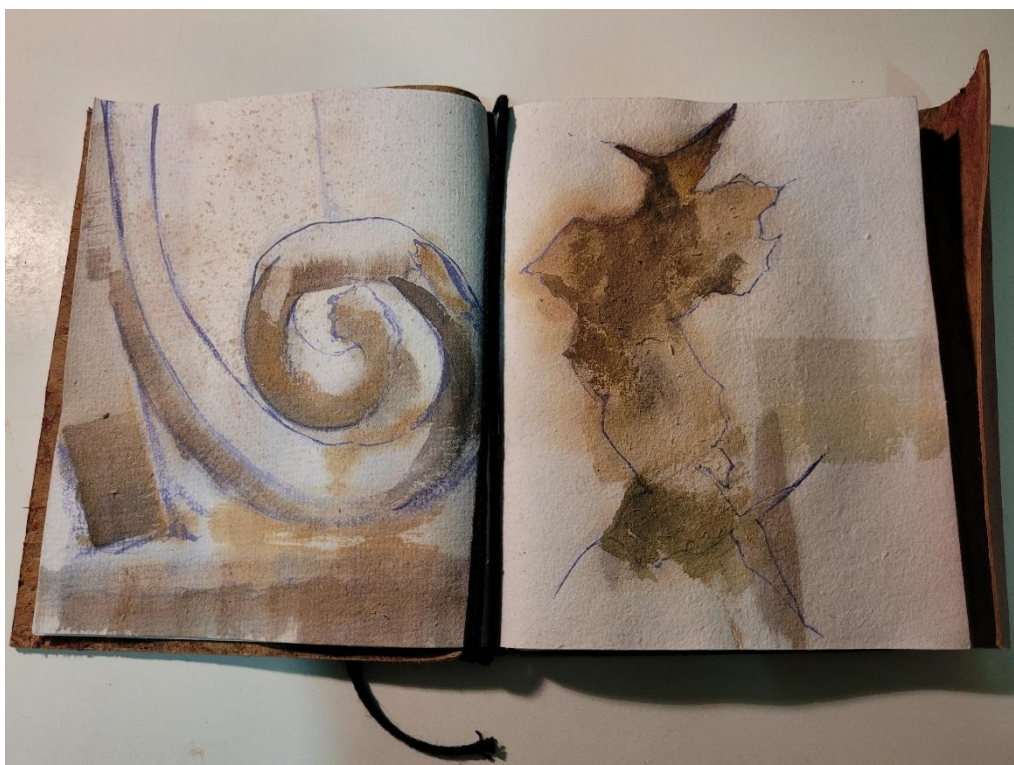
8. Tinta xinesa

9. Acrílic

10. Acrílico

11. Aquarela

13. Aquarel·la amb llapis de colors

12. Acrílic